

ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΚΑΡΡ

Ὁ ἄρτι ἀποθανὼν Alphonse Karr ἦγε τὸ 82ον ἔτος τῆς ἡλικίας. Κατήγετο ἐκ Γερμανῶν. Ὁ πάππος αὐτοῦ, μουσικὸς τὸ ἐπάγγελμα, μετηνέστευσε περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἐκ Μονάχου τῆς Βαυαρίας εἰς Παρίσιους, ὅπου ὁ Alphonse Karr ἐγεννήθη τῷ 1808. Ἀλλὰ καὶ ὁ πατήρ του εἶχε καλλιιεργήσει τὴν μουσικὴν. Ἀνῆκε λοιπὸν ἀπὸ δύο γενεῶν εἰς οἰκογένειαν καλλιτεχνῶν, ἀνεδείχθη δὲ καὶ αὐτὸς καλλιτέχνης τῶν γραμμάτων. Ἡ κυρία ἐργασία αὐτοῦ ἤρξατο ἀπὸ τοῦ 1830 καὶ διήρκεσεν ἐν ὅλῃ αὐτῇ τῇ ἀκμῇ καθ' ὅλην τὴν βασιλείαν τοῦ Λουδοβίκου-Φιλίππου. Ἐγνώσθη τὸ πρῶτον τὸ ὄνομα αὐτοῦ διὰ τοῦ μυθιστορήματος «Υπὸ τὰς φιλόρας», τὸ ὅποῖον ἔμεινεν ἐν ἀπὸ τὰ καλλιτερά του ἔργα. Διεκρίθη ὁμῶς κυρίως ὡς δημοσιογράφος. Κατ' ἀρχὰς ὡς διευθυντὴς καὶ συντάκτης τοῦ «Figaro» τῆς πρώτης περιόδου, καὶ κατόπιν ὡς θεμελιωτὴς καὶ συντάκτης τῶν «Σφηκῶν» (Guêpres), ἀπέκτησε τὴν μεγάλην φήμην του διὰ τῆς εὐφυίας, τῆς πρωτοτυπίας καὶ τῆς γλαφυρότητος μεθ' ὧν ἔκρινε τὰ πρόσωπα, τὰ πράγματα καὶ τὰ πνευματικὰ ἔργα τῆς ἐποχῆς του. Ἠγάπα καθ' ὑπερβολὴν τὸν ἐξοχικὸν βίον, τὰ ἀνθὰ καὶ τὰ ζῶα. Εἰς τινὰ τῶν ἔργων του ἐκινεῖται βαθεῖα ἀγάπη καὶ ἀντίληψις τοῦ μεγαλείου τῆς φύσεως. Ἐζησεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη παρὰ τὴν παραλίαν τῆς μεσογείου εἰς Etretat, εἰς Νικαίαν καὶ τελευταῖον εἰς Saint Raphael, ὅπου ἐξέπνευσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μονογενοῦς θυγατρὸς του.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Ἀφοῦ πᾶσαι περίπου αἱ σοβαραὶ συνάδελφοι ἀνέλαβον νὰ βιογραφήσωσι πάντας τοὺς πολυκρίθμους ἐνδόξους ἄνδρας, τοὺς κατερχομένους εἰς τὸν προσεχῆ ἐκλογικὸν ἀγῶνα καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, δὲν ἠδυνήθημεν ἡμεῖς μόνον ν' ἀποτελέσωμεν ἐξαίρεσιν, διὰ τοῦτο καὶ τὸ «Ἄστυ» δημοσιεύει σήμερον τὰς βιογραφίας τινῶν ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ φίλων, ὅσον τὸ δυνατόν ἐν βραχυλογίᾳ καὶ συντομίᾳ συνεταγμένους.

ΓΕΝΑΔΙΟΣ (Ἀναστάσιος)

Ἄνθρωπος μὲ ὑψηλὸν πῖλον λευκόν, ὁ ὅποιος βαδίζει ἀλύγιστος εἰς τὸ πεζοδρόμιον. . . ὅταν ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι περιπατηταί. Πίνει καφὲν εἰς τοῦ Χαραμῆ καὶ βγάζει λόγους εἰς τὰς πλατείας μὲ τοὺς ὁποίους (λόγους) προσπαθεῖ νὰ βράψῃ αὐγά.

ΞΕΝΟΣ (Στέφανος)

Ἄνθρωπος ξανθὸς κατὰ τὴν «Ἀκρόπολιν», μὲ ὑψηλὸν πῖλον μαῦρον. Ἐλπίζει νὰ ἐπιτύχῃ, διότι μόνον εἰς τὸ μυθιστόρημά του ὁ Βίος τῶν Νόθων τέκνων ὑπάρχουσι πέντε χιλιάδες πρόσωπα, ὅλα μὲ φῆρον.

ΛΑΠΑΣ (Ἰωάννης)

Περὶ τοῦ υποψηφίου τούτου εἶνε γνωστὸν μέχρι τοῦδε, ὅτι ἐνεδύετο εἰς τοῦ Μπεριέ.

ΛΕΒΙΔΗΣ (Νικολάκης)

Ὁ λαὸς τελευταίως τὸν ἀπεκάλεσε κίτρινογουστερίτζαν, καθορίσας ἐν μιᾷ λέξει καὶ τὸ χρῶμά του καὶ τὴν τάξιν τῶν ἐρπετῶν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει.

ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Υποψήφιος ἐκ Μεγαρίδος ἀντυχὸν λέγεται Ἰωσήφ, τότε

εἶνε υἱὸς τοῦ Ἰακώβ καὶ ἔχει τοῦλάχιστον ἐξησφαλισμένους ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς ψήφους τῶν ἑνδεκα ἀδελφῶν του.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ (Παναγῆς)

Υποψήφιος ὅστις παραιτεῖται πάντοτε, ὡς ἂν εὐρεθῇ ἄλλος ὑποψήφιος εὐπαρώτερος αὐτοῦ. Ἀλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν πάσχων ἐξ ὀφθαλμίας εὐρέθη ἐκτεθειμένος καὶ ἐχώθη εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦ Ράλλη.

ΜΑΛΕΑΣ (Ἰωάννης)

Ἀκρωτήριο τῆς Λακωνίας, τὸ ὅποῖον δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμψῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης.

ΒΑΣΙΛΑΜΑΚΗΣ (Νικόλαος)

Φέρει φαβορίταις καὶ εἶνε ἄγνωστον ποῖον ἀπὸ τὰ δύο μισεῖ περισσότερο τὸν Τρικοῦπην ἢ τὴν Γραμματικὴν.

ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ (Γεώργιος)

Εἶνε ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἀνάδοχος τοῦ κ. Θ. Δηλιγιάννη.

ΝΟΜΙΚΟΣ (Νικόλαος)

Ἐχει ἄλλοκότους ιδιότητες, διότι λέγεται νομικὸς, ἐνῶ εἶνε ἱατρὸς καὶ ταυτόχροτως κυνηγός, ἀφοῦ βγαίνει εἰς Θήραν.

ΓΟΥΔΗΣ (Δημήτριος)

Εἰς τὰς Σπέτσας ἐκτίθεται μόνος καὶ ἐπιτυχάνει μόνος. Διὰ τοῦτο οἱ ἐκλογεῖς του ψηφίζοντες αὐτὸν λέγουν: Τὸν Γουδὴ τὸ γουδοχέρι.

(Προσεχῶς συνέχεια)

Μαῦρος Ἰάτος

ΤΟ ΚΟΡΔΟΝΙ

Ὅταν βγήκε κορδωμένος
Στὸ μπαλκόνι ὁ Γεγὼς
Νὰ μιλήσῃ γιὰ τὸ Γένος
Ὡς καὶ γιὰ τῆς ἐκλογαίς

Μέσα στῶν φανῶν τὴν μπόρα
Μιὰ ἠκούσθη λέξις μόνη:
— Ἄν τὴν πάθουνε καὶ τώρα,
Θὰ πνιγοῦν μὲ τὸ κορδόνι!

ὑπερυνόμα

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Αἱ βιογραφίαι τῶν υποψηφίων, αἱ δημοσιευόμεναι εἰς τὰς ἡμερίδας, ἀπέδειξαν, ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατεῖ μεγάλη συγχύσις χρωμάτων, ἀφοῦ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς ξανθοὶ ὁ γέρω-Ραγκαβῆς καὶ ὁ κ. Μπατσιαῆς.

✱

Μία ἄλλη παρατήρησις.

Ἡ «Ἀκρόπολις» περιγράφουσα τοὺς υποψηφίους, ἀνέφερε